

NS Zpravodajství

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1148

16.03.2025 (136)

Výchova zlého génia

Gerhard Lauck

Část 14

Kapitola šestá Pád železné opony

*Nemožné bude provedeno okamžitě.
Zázraky trvají trochu déle.*

Slogan o moru, který mi byl předložen

Euforie a rozčarování

Euforie z pádu komunismu ve východní Evropě brzy opadla.

Místo svobody se lidem dostalo korupce.

Místo chudých lidí ve stabilní ekonomice se stali chudými lidmi v nestabilní ekonomice.

Místo zchátralých, ale alespoň cenově dostupných bytů, měli zchátralé, ale cenově nedostupné byty.

Místo komunistické propagandy (které stejně nikdo nevěřil) byly jejich děti vystaveny pornografii a drogám.

Západní "demokracie" a "kapitalismus" selhaly tak nešťastně, že neokomunistické strany se v mnoha oblastech znovu prosadily!

Disidentům nyní nehrozilo pouze věznění politickou policií, ale také bití, někdy dokonce *vražda*, z rukou obyčejných zločinců!

Vzpomínám si na jeden konkrétní případ. Před celou skupinou svědků byl chladnokrevně zavražděn disident Rainer Sonntag. Jeho vrazi dostali za tuto úkladnou vraždu na objednávku kratší trest odnětí svobody, než kolik dostali mnozí disidenti za protivládní literaturu! Stalo se to až PO pádu komunismu!

A tyto vlády se *nás* odvažují nazývat "teroristy"!

Nová tvář tyranie

Pád železné opony zahájil novou éru.

Staré problémy byly nahrazeny *novými*.

Na východě komunistický stranický funkcionář jednoduše vyměnil jednu stranickou knížku za druhou. U moci zůstal stejný funkcionář se stejnou mentalitou jako předtím. Západ ho však již nevnímal jako nepřítele, proti kterému je třeba bojovat. Naopak, západní vlády se mu dvořily.

Na Západě se vlády začaly více "milovat". Dříve "bezpečné země" se staly "nepřátelskými zeměmi". Konsolidace Evropy v rámci Evropské unie situaci jen zhoršila. Vedla ke *snížení* svobody, nikoli k jejímu *zvýšení*.

Cizí vlády nakonec přišly na to, že mohou od amerických úřadů získat větší spolupráci, pokud budou tvrdit, že jsme *vyšetřováni pro* podezření z účasti na něčem, co je *trestné*. "Terorismus" se stal oblíbenou volbou ještě *před* 11. zářím.

Tento zlověstný posun se projevuje ve třech fázích.

První fáze

Zahraniční vláda žádá americké úřady o pomoc při zastavení naší pomoci disidentskému hnutí. Američtí úředníci zdvořile odmítnou s odvoláním na první do-
datek.

Druhá fáze

Američtí představitelé začínají dodávat: *Pokud je tu však ještě něco navíc, pak bychom možná mohli pomoci.*

Třetí fáze

Američtí a zahraniční vládní úředníci spolupracují na porušování americké

Nápor a represe v Německu

Není divu, že toto hnutí našlo velmi úrodnou půdu na východě. Od roku 1945 vzkvétalo jako nikdy předtím.

"Demokratický" režim na to reagoval postavením deseti dříve legálních organizací mimo zákon. To vedlo k návratu k podzemní činnosti. Představte si legální a nelegální odnož hnutí jako dvě různé složky téže armády. Je zřejmé, že spolu velmi úzce spolupracují. Navíc, pokud je jedna z nich obzvláště pod tlakem, druhá zdvojnásobí své úsilí, aby tlak zmírnila.

Od 70. let se situace samozřejmě radikálně změnila. I moje role byla jiná.

Naše americká základna se rozšiřuje

V první polovině 90. let došlo k prudkému růstu naší americké základny (tzv. *Auslandszentrale*). Několik pracovních stanic bzučelo po celý den. Budova již byla přestavěna, aby zvládla více zařízení. Přesto jsme brzy měli zapojeno více zařízení, než bylo možné zvládnout. Naštěstí to nebyl problém, protože jsme nepotřebovali používat *všechno* najednou.

Často jsem osobně obsluhoval půl tuctu počítačů, zatímco ostatní zaměstnanci pracovali na svých pracovních stanicích. Přebíhal jsem sem a tam, abych udržel v chodu několik výrobních linek současně.

Během následujícího půlstoletí jsme dosáhli obrovského pokroku.

Dva úřední jazyky

Němčina byla po desetiletí naším úředním jazykem pro interní dokumenty. Ale jak se naše aktivity rozšiřovaly, a to jak v tuzemsku, tak v zahraničí, přijímali jsme stále více spolupracovníků, kteří německy nemluvili. Proto jsme z angličtiny udělali náš druhý oficiální jazyk. Interní dokumenty byly od nynějška dvoj-
jazyčné: němčina a angličtina.

Při návštěvě našeho spojence DNSB v Dánsku ukázal jeho ředitel Jonni na dvoje nástěnné hodiny ve své kanceláři. Jedny ukazovaly místní čas. Druhé ukazovaly "čas AO", tedy americký centrální čas.

Naše vydavatelské impérium

Vydávali jsme bulvární noviny, zpravodaje, knihy a další publikace. Každá z nich v několika jazycích.

Publikace neziskové organizace byla tváří, kterou prezentovala světu. Čím působivější publikace, tím úspěšnější získávání finančních prostředků. To nás přivedlo k bulvárnímu vydávání.

Většina lidí si *bulvární formát* spojuje s *deníky*. Působivé, ale drahé! - *Ale mylili se!*

Navíc, pokud se mnoho výtisků zasílalo do zahraničí, byl velkoformátový - ale stále *lehký* (!) - bulvární formát novinového papíru ideální.

Nakonec jsme našim spojencům nabídli možnost zasílat jejich publikace předplatitelům poštou. To jim ušetřilo mnoho času a úsilí. Při zohlednění všech faktorů to bylo také relativně levné.

Dvě desetiletí jsme vydávali bulvární časopisy.

Na začátku devadesátých let jsem se v zámoří setkal s ředitelem jedné spřátelené organizace Larsem ve Švédsku. Publikace, které jsme po mnoho let vydávali, na něj zjevně udělaly velký dojem. Přirozeně mi to lichotilo. A chtěl jsem naši činnost rozšířit! Vysvětlil jsem mu tedy naši metodiku.

Překvapeně se zeptal: *Cože, ty používáš Atari? Myslím, že jeden z našich dobrovolníků ho má! Myslíš, že bys nám mohl pomoci vytvořit náš vlastní bulvár?* Prakticky se mu sbíhaly sliny. Odpověděl jsem, že to rozhodně stojí za vyzkoušení. Okamžitě mu zavolaal a hned jsme tam spěchali.

Švédština se stala naším třetím bulvárem. Čtvrtým se brzy stala maďarština,

Stručně řečeno:

Během dvou let se naše malé "vydavatelské impérium" rozrostlo ze dvou na deset bulvárních časopisů!

I odborníci naše zdroje značně přecenili.

Než jsme se k tomu dostali, stálo to spoustu času, úsilí a námahy... Bylo třeba vyřešit technické problémy, překonat finanční omezení, zabít draky... (Dobře, žádné draky. Asi jsem se nechal trochu unést!)

Mějte na paměti následující:

Pracovali jsme s dobrovolníky... z různých zemí... kteří mluvili různými jazyky... s různou úrovní počítačových dovedností (obvykle velmi omezenou, ne-li úplně žádnou)... někteří z nich na začátku neměli ani počítač nebo peníze na jeho koupi!

Nicméně největší úspěchy jsem zaznamenal v podzemí. Dobrovolníci s velmi omezenými prostředky a bez profesionálního výcviku úspěšně vzdorovali všem pokusům režimu o jejich potlačení. Neúspěch zde neznamenal jen ušlý zisk. Zna-

menal i ztrátu svobody. Většina disidentských vůdců, které jsem znal, strávila pět až deset let ve vězení jako političtí vězni.

Po tomto úspěchu mi kolega daroval malou dřevěnou morovou ránu. Pod kresbou muže sedícího u stolu byla slova:

***Nemožné bude provedeno okamžitě.
Zázraky trvají trochu déle.***

Jaké byly klíčové faktory tohoto úspěchu?

Zaprvé vytrvalost, pevná vůle a odhodlání. (Jinými slovy, byli jsme tvrdohlaví!)

Za druhé, optimální využití omezených zdrojů, a to jak lidských, tak technických.

Za třetí, jednoduchost a standardizace metodiky.

Podal se nám impozantní průlom. Právě jsme rozšiřovali naše předmostí. Bohužel technologický pokrok v kombinaci s dalšími faktory pak vedl k zakonzervování našeho bulvárního vydavatelství.

Tuto operaci lze v případě potřeby rychle obnovit!

Zpět v Evropě

V 90. letech jsem také několikrát cestoval do Evropy. Zde jsou popisy dvou z nich.

Stal jsem se filmovou hvězdou ve východním bloku

Bylo to v době, kdy se ve východním bloku začal rozpadat komunismus. Komunisté stále vládli ve "východním Německu", ale jejich kontrola se zjevně vytrácela.

Tohle je opravdu *střední* Německo. Čtrnáct milionů Němců bylo násilně vyhnáno z oblasti, která je ve skutečnosti východním Německem. Tři miliony z nich přitom zemřely. Většina východního Německa je v současnosti okupována Polskem. Dočasně.

Tři přední disidenti uspořádali strategickou schůzku v "bezpečné" zemi v západní Evropě. Byl jsem jedním z nich. Dalšími dvěma byli Thies Christophersen a Michael Kühnen.

Můj návrh je překvapil:

Podívejte, už jsem natočil rozhovor s televizním dokumentárním štábem. Co kdybych v rozhovoru pokračoval uvnitř východního bloku? Jak velké je to riziko?

V tomto dokumentu jsem hrál významnou roli. Později byl vysílán v několika zemích. Na naše příznivce a aktivisty udělal velký dojem.

Zamysleli se a shodli se: *Ano, v současné době je tam velký chaos. Myslím, že to zvládneme!*

Nápad se samozřejmě líbil i dokumentárnímu štábu!

Natočili mě, jak se procházím po boku dalších předních disidentů na zjevných místech východního bloku, například na východoberlínském letišti. Samozřejmě jsem nevěděl, jak materiál sestříhají. Když jsem později viděl hotový dokumentární film, hudební doprovod mi poskytl dobrou zábavu.

V rozhovoru byly položeny další otázky. Jedna se týkala zprávy o infiltraci parlamentu Evropské unie. Jednalo se samozřejmě o velmi choulostivou záležitost. Pro obě strany!

S Michaelem Kühnenem jsme si povídali celou noc. Vždy jsme úzce koordinovali naše aktivity v "legální větvi", respektive v "nelegální větvi". Náš rozhovor byl jednou z nejpamátnejších událostí mého života.

Schovávali jsme se v bytě Ingo Hasselbacha se studenou vodou. Ten se později stal slavným "zběhem". Jeho lži byly použity na podporu falešného "teroristického" obvinění proti mně. Mimo jiné tvrdil, že jsem mu poslal dopis (!) s příkazem k teroristické činnosti. Ačkoli jeho "PR agent" tvrdil, že bude svědčit proti mně, *nebyl* předvolán jako svědek. Naposledy jsem slyšel, že údajně žije ve Spojených státech v rámci programu na ochranu svědků.

V každém případě šlo všechno podle plánu. Nedošlo k žádným ztrátám na životech. Dlouhodobý přínos byl poměrně značný.

NSDAP/AO je největší na světě Dodavatel národně socialistické propagandy!

Tištěná a online periodika v mnoha jazycích

Stovky knih v mnoha jazycích

Stovky webových stránek v mnoha jazycích

